

7. СОФРА

... ако днес не останахме гладни
Тебе, Господи, благодаримъ!
Наспорй отъ едното хиляда,
отъ хиляда — милионъ наспорй!

Пено, дигай софрата и хляба,
ти, Маринке, трохитъ смети
и ни дай малко йвововки ябълки,
следъ соленото да засладимъ.

Въ тѣзи дълги нощи за разсънка
да си кажемъ това-онова...
Я притичай, Борисе, до дръвника
и донесъ единъ наржчъ дърва.

Не забравяй комата за кучето,
Маца вече си дажбата взе,
като влизашъ, вратата заключай
и добре залостй — да не зѣй.